

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 1956, sp. zn. 2 Tz 216/55

Číslo:

Právní věta:

Trestný čin lúpeže, ktorý mal za následok smrť (§ 232 ods. 1 a 3 tr. zák.) je daný vtedy, keď páchatel konal v úmysle vykonať proti niekomu násilie v ďalšom úmysle zmocniť sa cudzej veci, avšak následok smrt bol zavinený iba z neobanlivosti. Ak bola ale smrť pritom zavinená úmyselne, môže ísť iba o vraždu spáchanú pri lúpeži podľa § 216 ods. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.01.1956

Spisová značka: 2 Tz 216/55

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvinený A dohodol sa s ďalším obvineným B, že vykonajú krádež u istej ženy P bývajúcej na samote a že na prekonanie jej prípadného odporu použijú násilia. Nato obidvaja sa odobrili toho isteho dňa v noci k domu P, obvinený B zostal na dvore na stráži, zatiaľ čo obvinený A vnikol do domu. Keď obvinený vošiel do kuchyne k P, táto sa prebudila, ležiac v posteli. Obvinený A jej dal ranu pod bradu a nato ju chytil za krk a škrtil ju tak dlho, až P prestala javiť známky života. Keď obvinený takto uškrtil P, zavolať spoluobvineného B, s ktorým potom odcudzil všetky cenejšie veci, ktoré v domku našli.

Ludový súd v Dunajskej Strede uznal pre uvedený skutok obvineného A vinným trestným činom lúpeže podľa § 232 ods. 1, 2 písm. a) a ods. 3 tr. zák. a odsúdil ho zato na odňatie slobody na doživotie a na stratu čestných práv občianskych, pričom stratu občianskych práv uvedených v § 44 ods. 2 tr. zák. stanovil na čas desať rokov.

Krajský súd v Bratislave odvolanie obvineného A zamietol.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom vyslovil, že rozsudkom l'udového súdu, pokiaľ ním bol obvinený A uznaný vinným trestným činom lúpeže podľa § 232 ods. 1, 2 písm. a) a ods. 3 tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody na doživotie a na stratu

čestných práv občianskych s tým, že občianske práva uvedené v § 44 ods. 2 tr. zák. stráca na čas desať rokov, bol porušený zákon v ustanovení § 232 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 a § 216 ods. 1, 2 písm. b) a § 44 ods. 2 tr. zák.

Z odôvodnenia:

Generálny prokurátor v sťažnosti pre porušenie zákona uvádza, že obvinený dozal úmysel usmrtiť P a že mal byť uznaný vinným trestným činom vraždy podľa § 216 ods. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Sťažnosť pre porušenie zákona je dôvodná.

Kvalifikáciu skutku obvineného A ako lúpeže, ktorá mala za následok smrť, ľudový súd bližšie neodôvodnil.

Obvinený A uviedol v administratívnom konaní: „Udrel som ju pästou pod bradu, aby nemohla kričať, nato pravou rukou som ju držal pod krkom asi počas 3-5 minút, pokiaľ som ju riadne nezaškrtil. Keď som už vedel, že je P zadusená, pustil som ju.“ Na hlavnom pojednávaní obvinený vylíčil svoj skutok rovnakým spôsobom. Z tohoto vylíčenia je zrejmé, že obvinený A, keď zistil, že P sa prebudila, rozhodol sa usmrtiť ju a úmyselne ju tiež uškrtil.

Toto rozhodnutie obvineného je potvrdené aj nálezom o pitve, podľa ktorého smrť P nastala zlomením hrtanu a na to udusením.

Obvinený A teda úmyselne usmrtil P, urobil tak v úmysle zmocniť sa vecí, ktoré táto mala vo svojom byte a skutočne potom spolu s obvineným B sa rôznych vecí zmocnil. Dopustil sa preto obvinený A trestného činu vraždy spáchanej pri lúpeži podľa § 216 ods. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Trestný čin lúpeže, ktorý mal za následok smrť (§ 232 ods. 1, 3 tr. zák.) je daný iba vtedy, ak konanie páchatela bolo vedené úmyslom vykonať proti niekomu násilie v ďalšom úmysle zmocniť sa cudzej veci, avšak následok smrť bol zavinený nedbanlivosťou. Ak je pritom smrť zavinená úmyselne [§ 3 ods. 1 písm. a) alebo b) tr. zák.], môže ísť iba o vraždu spáchanú pri lúpeži [§ 216 ods. 1, 2 písm. b) tr. zák.], v ktorej lúpež je obsiahnutá, takže sa zvlášť už nepričíta, lebo tu ide o zložený trestný čin.

Pretože ľudový súd nesprávne skutok obvineného kvalifikoval ako lúpež podľa § 232 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 tr. zák. namiesto správnej kvalifikácie podľa § 216 ods. 1, 2 písm. b) tr. zák., porušil zákon v oboch týchto ustanoveniach.

Ľudový súd ďalej vyslovil, že obvinený A podľa § 43 ods. 1 tr. zák. stráca čestné práva občianske, pričom stratu občianskych práv uvedených v § 44 ods. 2 tr. zák. stanovil na desať rokov, hoci hlavný trest odňatia slobody je na doživotie.

Podľa § 44 ods. 2 tr. zák. stráca obvinený, ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody na doživotie, občianske práva v tomto ustanovení uvedené navždy. Preto ľudový súd tým, že stanovil stratu občianskych práv uvedených v § 44 ods. 2 tr. zák. na čas desať rokov, porušil zákon tiež v tomto ustanovení.

Obidve tieto porušenia zákona stali sa v prospech obvineného, takže krajský súd, ktorý rozhodoval iba na odvolanie obvineného, nemohol ich hľadiac na ustanovenie § 196 ods. 1 tr. zák. napraviť.